

Хабібуллін Вадим Монеv'ярович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 8, 24, 55, 64 Конституції України (є неконституційними), окремі приписи частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), а саме *„слідчий, дiзнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування“*, які він просить перевірити з урахуванням принципу *„jura novit curia“* („суд знає закони“) – „у тій частині, в якій вона дозволяє відмовляти у внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань на підставі суб'єктивної оцінки обґрунтованості заяви про злочин, вимог щодо надання додаткових доказів або інформації, не передбачених прямою нормою закону, інших підстав, що не впливають із буквального тлумачення частини першої статті 214 КПК України“.

На думку автора клопотання, застосування судами оспорюваних приписів КПК України порушує принцип верховенства права (стаття 8 Конституції України); призводить до нерівності громадян перед законом (стаття 24 Конституції України); обмежує право на оскарження дій (бездіяльності) державних органів, право на судовий захист, обмежує та унеможлиблює ефективний судовий захист прав громадян, створює непередбачені законом перешкоди для реалізації права на звернення (стаття 55 Конституції України); порушує гарантовані конституційні права і свободи людини і громадянина, які не можуть бути обмежені (стаття 64 Конституції України); суперечить міжнародним зобов'язанням України, зокрема статті 6 (право на справедливий суд) та статті 13 (право на ефективний засіб правового захисту) Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.